

בבריכת השחייה של מכון וינגייט כבר

מכינים שחיינים לאולימפיאדה הבאה

עוד כשהייתי קטן הייתי הולך עם אבי לראות איך הוא שוחה. פיתאום, אומר בועז בחיך, "ראיתי שזה הולך. כך התיחלתי לשחות בהפועל בתי"ס, ולאחר-מכן עברתי את המבחנים של סגל המחונונים." יוסף טלקי תולה תיקות גדולות בחניי כיו הצעירים, ומדגיש שאילו היו מוסדות הספורט מקימים עוד כמה סגלים כאלה, היתה לכמות השפעה על האיכות. "אנחנו" אומר טלקי בגאווה, "הצדקנו בינתיים את עצמנו. מבחינת השיאים של המחונונים אפילו הקדמנו את עצמנו. אילו הקימו עוד שלושה סגלים איזוריים בשחייה, הייתי יכול לבנות סגל יותר, ככוח-עבודה לאולימפיאדת מוסקבה". בפיו טענות חמורות נגד ועדת השחייה,

גם שראה במערב-גרמניה. המיפעל, בשלר שט ענפי הספורט, הוקם באוקטובר 1974.

הרביעייה

המובילה

תקציבו של מיפעל המחונונים, בהשוואה לפירות שהיא מניב, זעום ביותר. תקציבו השנתי של המיפעל כולל, על שלושת ענפיו, מגיע למיליון לירות בלבד. הגופים המממנים אותו הם הוועד האולימפי, ההתאחדות לספורט, רשות-הספורט ומישרד-החינוך והתרבות. התגליות הבולטות ביותר בסגל המחורניים, שאפשר לצפות מהן לגדולות וכבר

האנשים

שלנו בתוסקבה - 1980

"החלטתי להביא אתי סנדוויצ'ים, אחרת הייתי מת מרעב. אני מוציא פה המון כוח". אולם, למרות הקשיים שנערמים על דרכם של המחונונים, הרי הם עולוים כתום כל אימון מתיש, וכך, ללא בריכה נאותה ובי תנאים קשים ומפרכים, מתכוונים המחונונים לטבילת-האש שלהם — אולימפיאדת מוסקבה 1980.

ארבעת השחיינים המחונונים, המהווים את התיקווה הגדולה ביותר של השחייה הישראלית לאולימפיאדת מוסקבה, נראים כאן כשהם חבוקים, לאחר אימון מתיש במכון וינגייט עומדים, משמאל לימין: יורם כוכבי, ערן קרקו, בועז שעשוע ואמיר גניאל, המחזיק בשיא ארצי לבני-גילו.

הרביעייה המובילה

עתה הוכיחו את עצמן. הם ארבעת השחיינים ה"מבוגרים" בסגל. מכנים אותם: "הרביעייה המובילה". אלה הם אמיר גניאל וערן קרקו, בועז שעשוע ויורם כוכבי בני-ה-14.

באליפות ישראל שנערכה לפני כעשרה ימים, צבר יורם כוכבי שמונה מדליות, מתוכן חמש זהובות, לא מכבר, בחודש יוני השנה, השתתף יורם כוכבי באליפות בינלאומית באירופה, שבה השתתפו גם שחיינים מארצות-הברית, ונטל בה את הבכורה במישיחה ל-400 מטר מעורב אישי, בקובעו שיא חדש לבני-גילו — 5:09 דקות. "אני יודע לשחות כבר מגיל שנתיים," סיפר יורם, אביו, מסתבר, היה מתעמל כצ'ייה. זמנו של חברו, בועז שעשוע מחולון, ב-100 מטר פרפר, מוכה אותו במקום הראשון בישראל בין בני-גילו. "אני שוחה בצורה סדירה כבר מגיל שמונה.

כל ימות השנה, כחמש פעמים בשבוע, כאשר מדי שלושה חודשים משולב באימון גים מתנה סגור, בחורף, מושם הדגש על אימוני-כוח.

"אני תמיד

רעב!"

כ אשר מסתיים האימון, מקבל כל שחיין, לאחר מאמץ של שישה ק"מ, להמניה ושוקו. "לפני שנסעתי למונטרי-אול", אומר טלקי, "נתנו לילדים גבינה בתוך הלחמניה. עכשיו, אפילו גבינה לא נותנים להם. נותנים להם שקית שוקו, ולחמניה, וגם זה בכמות מצומצמת." ובועז שעשוע בן ה-14 טוען, בנושא המזון: "אני תמיד רעב כשאני עוזב את מכון וינגייט". חברו, ערן קרקו, מוסיף:

טלקי

מאמן המחונונים, יוסף טלקי, במכון וינגייט, כשהוא מת' דרך את חניכיו, טלקי, שפוסט על-ידי ועדת השחייה ב-1971, הוא בעל שם עולמי, ונחשב כאחד המומחים באירופה בשחייה. את כרטיס-הטיסה שלו לאולימפיאדת מונטריאל, שילמו עבורו המערב-גרמנים.